

[Marianne Bentsen-Pedersen]

eleverne. De skulle ud og hente oplysninger. De skulle prøve at være kreative omkring alternative muligheder. Der var nogle af de piger, som normalt sad med deres bøger og regnede side efter side nydeligt og korrekt, som var fuldstændig lost i det system. De havde ikke evnen til at tænke kreativt. De havde ikke fået den udviklet gennem hele deres skoleforløb. På den anden side var der nogle af dem, som vi normalt ser som taberne i skolen – nogle af de drenge, man næsten skal have fat i nakken på for at få dem til at holde på en blyant – der for rundt på hele skolen og fik oplysninger rundt omkring, var på skoleinspektørens kontor for at få at vide, hvad en stol koster, osv. Det vender alligevel for mig lidt op og ned på, hvem det egentlig er, der er taberne i skolen i dag.

Jeg synes, at ændringen må ske ved, at vi udnytter de muligheder, der er for at komme uden for skoleporten, og dem mener jeg kun vi har, hvis vi laver længere intervaller. Det giver også en mulighed for at komme bort fra den teoretiske undervisning og for at give eleverne fælles oplevelser og praktiske erfaringer. Det ville der blive plads til med den øgede skoletid.

Som nævnt før mener jeg, at faktisk alle de problemer, der findes i folkeskolen, også findes i friskolerne, men friskolerne giver i noget større grad muligheder for fleksibilitet. Det er muligt, at noget af den fleksibilitet også kunne udvides til at gælde folkeskolen.

Der kan være mange grunde til, at forældre sender deres børn i friskolen. Det kan være begrundet i, at en lille lokal skole nedlægges. Forældrene opretter så i stedet for en friskole for at bevare den nære kontakt. Det kunne være undgået, hvis man i højere grad fredede de små skoler. Der kan også være forældre, der ikke sympatiserer med skolens ledelse eller med en del af skolens lærere, og der kan være politiske eller religiøse grunde til at vælge friskolen. Men som det har været nævnt før, må vi også huske, at der også er nogle, der går den anden vej: fra friskolen over til folkeskolen.

I SF mener vi, at folkeskolen bør danne grundstammen i vores skolevæsen, men at der skal være mulighed for at oprette friskoler. Vi mener, at folkeskolen skal have mindst lige så gode betingelser som friskolerne, og at det gerne må være tillukkende at sende sit barn i folkeskolen.

Vi mener, det er beklageligt, hvis folkeskolen kommer til at bære præg af, at de forældre, der er aktive i skolesammenhæng, forsvinder fra folkeskolen, og hvis en stor del af de børn, der kommer fra stimulerende hjem, går over i friskolen.

Derfor mener vi i SF, at det er katastrofalt, at undervisningsministeren har bebudet, at hvis kommunerne ikke selv vil sænke lærerskematimeforbruget, vil hun komme og hjælpe dem med det. Jeg synes, det var bedre at støtte folkeskolen og bruge det dalende elevtal til forbedringer i form af lavere klassekvotienter og større muligheder for tolærersystem. Endelig skal vi også huske, at der er kommet nye grupper ind i folkeskolen, som kræver større lærerforbrug.

Men det, ministeren har opnået, er, at der for øjeblikket oprettes børnehaveklasse med 27 børn, selv om man ved, at skolen vil få tilgang af elever året efter, fordi der er flere børn i distriktet. På samme måde oprettes der 10. klasser med 27 elever, selv om man ikke kan vide, om alle de, der forsøger at komme i gymnasiet, kommer det, da nogle er erklæret »måske egnede«. Det er den situation, undervisningsministeren har bragt skolerne og kommunerne i.

Vi mener, det er uhyre vigtigt, at børn får startet deres uddannelsesforløb med succes, for hvis de tabes i folkeskolen eller i friskolen, bliver det meget svært at komme videre med de tilbud, som vi alle sammen ønsker de skal modtage senere.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg vil gerne takke ministeren for besvarelsen af den stillede forespørgsel. Jeg hører også til blandt dem, der føler, at der på baggrund af den diskussion, der i disse måneder løber i offentligheden såvel om folkeskolens situation som om de vilkår, hvorunder der kan etableres og drives private skoler i Danmark, er god grund til at få en debat her i tinget, og det hvad enten det drejer sig om friskoler, private skoler, private grundskoler eller ungdoms- og efterskoler. Det er alle skoleformer, som på forskellig måde har relation til folkeskolen.

Der har i den løbende debat været udtrykt betænkelighed ved den øgede søgning til de private skoler. Den bekymring deler det radikale venstre ikke. Skal der være nogen me-